

[Tinning]

gjort et passende antal sager«. (Brev af 26. juli).

Inden ankestyrelsen bliver færdig, går tiden naturligvis. I mellemtiden må modtagerne af bistandshjælp efter § 42 forsøge at klare sig for 1.700 kr. eller 1.033 kr. om måneden. I særlige tilfælde med selvstændig bolig og specielt høj husleje ligger taksterne dog på 2.300 kr. op til 22 år og 2.500 kr. for 22-årige og derover. Beløbene er under alle omstændigheder uanstændigt lave, og helt galt er det i forhold til § 42, som tager sigte på at øge folks muligheder for at klare sig selv gennem hjælp til uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling.

I de herskende arbejdsløsheds- og nedskæringstider er det stort set umuligt at revalideres til andet end arbejdsløshed. Men selv det kan naturligvis ikke lade sig gøre på grundlag af sultetaksterne.

Jeg er klar over, at ministeren igennem lang tid har overvejet, om der bør ske ændringer af det sociale ankesystem. Overvejelserne er foreløbig kun udmøntet i en lovændring, der begrænser klageadgangen. Med spørgsmålet har ministeren nu også fået lejlighed til at tage et initiativ til støtte for modtagerne af bistandshjælp. Lejligheden bør udnyttes, også selv om flertallet i Århus byråd måtte føle sig trådt over tærerne.

Besvarelse (17/8 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Socialstyrelsen har oplyst følgende:

Ifølge socialministeriets cirkulære af 30. marts 1976 som ændret ved cirkulære af 17. oktober 1980 udmåles hjælp til underhold og faste udgifter i bistandslovens § 42 efter de rammer og principper, der fremgår af socialministeriets cirkulære af 20. december 1982 om kontanthjælp.

Cirkulæreskrivelse af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge vedrørte den gruppe, der modtager kontanthjælp, og som ikke tidligere har klaret sig for egne indtægter og derfor ikke har noget hidtidigt indtægtsniveau, og hvor der ikke konkret kan udmåles hjælp efter et fremtidigt levestandard. I disse tilfælde kunne der ifølge cirkulæreskrivelsen opstilles formodning om, at den unges levestandard i en periode ville være bestemt af mulighederne for støtte efter reglen for Statens Uddannelsesstøtte. Cirkulæreskrivelsen af 2. juli 1982

havde ikke betydning for unge, der modtog hjælp efter § 42, hvilket nu er tydeliggjort i cirkulæreændring af 5. april 1983. Se nedenfor.

Ved ændring af bistandslovens § 37, lov nr. 128 af 30. marts 1983, er reglen om kontanthjælp til unge indføjet i lovtæksten, jfr. § 37, stk. 1, 3. pkt.

I cirkulære af 5. april 1983 om ændring af cirkulære af 20. december 1982 om kontanthjælp er det i punkt 3, sidste afsnit, anført, at bestemmelsen i § 37, stk. 1, 3. pkt., ikke finder anvendelse på unge, der modtager hjælp efter § 42.

Socialstyrelsen har fra amsankenævnet i Århus amtskommune fået oplyst, at der har været en lang række klager over Århus kommunes udmåling af hjælp til unge efter bistandslovens § 42, hvor amsankenævnet ikke har tiltrådt Århus kommunes afgørelser. Det oplyses endvidere, at der fortsat kommer klager, hvoraf det fremgår, at Århus kommune ikke har ændret praksis på området. Det oplyses fra Århus kommune, at der i de konkrete sager er sket ændring af udmålingen, men at sagerne af Århus kommune er anket til Den sociale Ankestyrelse. En eventuel ændring af praksis på området afventer ankestyrelsens afgørelser.

Det oplyses fra Den sociale Ankestyrelse, at der foreligger et stort antal klager fra Århus kommune over amsankenævnets afgørelser vedrørende udmåling af kontanthjælp. Det kan ikke på nuværende tidspunkt angives, hvornår ankestyrelsens afgørelser i sager som de her nævnte vil foreligge.

Socialstyrelsen skal bemærke, at ankeafgørelsens praksisdannende virkning i almindelighed vil være størst for afgørelser truffet af den myndighed, der er sidste ankeinstans, samt at den vil være mest tydelig i afgørelser, hvor der kun er et ringe spillerum for udøvelse af et skøn.

Da forbigående hjælp efter bistandsloven ikke er en takstmæssig ydelse, finder socialstyrelsen, at en fornyet vurdering af, om der i den enkelte sag har været anvendt et urigtigt beregningsgrundlag med deraf følgende behov for regulering, i første række må finde sted gennem en ankebehandling af sagen.

Socialstyrelsen vil følge udviklingen på området.

Socialministeriet kan henholde sig til ovenstående.